

אמנם זה אינו כיון שכ"ז לימות המשיח שהוי גאולה שלמה אבל הכא אין זה גאולה שלמה אלא גאולה זמנית ולכן א"כ עדין לקרוא לשם ככתיבתו אמנם זה לא הבינו כלל ישראל דעד כמה שגואלם זה יהיה גאולה שלמה וא"כ לפני שאומר להם את שם המפורש הרי היה צריך להקדים שאין זה גאולה שלמה כדי שלא יחשבוהו לבדאי ח"ו.

וזהו שאמר אקיק אשר אקיק ופרש רש"י שאהיה עמם בגלות זה אשר אהיה בשאר גלויות והיינו שאין זה גאולה שלמה וממילא מיד אחרי זה אמר לו כה תאמר אל בני"ה אלקי אבותיכם וכו' זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר דהיינו שאז מיד למדם את שם המפורש בקריאתו ובכתיבתו.

ובאמת עיקר יסוד זה שהיה חדוש בגאולת מצרים שאין בה גאולה שלמה האריך בזה הבית הלוי בדרוש ב' והביא מהמדרשים שבאמת כלל ישראל נגאלו קודם הזמן כי עיקר הגלות היה ארבע מאות שנה כמו שאמר השי"ת לאאע"ה ורק כיון שהיה חשש שהם יטמעו לגמרי במצרים לכן הקדים לגאלם קודם הזמן במאתים ועשר שנה ואת שאר הזמן של המאה תשעים שנה הושלם בגלויות האחרות ובזה ביאר הבית הלוי את מה שאמר הקב"ה אקיק אשר אקיק והוא שמרע"ה שאל מה

שמו דהיינו באיזה מדה תהיה הגאולה וע"ז אמר הקב"ה שהיא לא תהיה גאולה שלמה אלא גאולה זמנית כי היא באמצע הזמן ושאר הזמן הקצוב יושלם בגאולה האחרת.

וממילא אחר שגלה שאין כאן גאולה שלמה שפיר יכל הקב"ה לענות על השאלה מה שמו שיש שם קריאה ושם כתיבה והיינו שכיון שעדין אין גאולה שלמה שפיר עדין אי אפשר לקרוא בשם הויה.

והנה בעיקר דבר זה ששם הקריאה שונה משם הכתיבה ביאר המהרש"א שם בקידושין שהטעם לזה משום ששם הויה הוא שם מדת הרחמים שהרבש"ע מהוה את העולמות מצד רצונו הפשוט להיטיב ואין זה תלוי במעשה הנבראים אף אם ירעו ח"ו ושם אדנות היינו שהקב"ה דן את ברואיו ולפ"ז נותן להם מה שמגיע להם ובזה שפיר יש מדת הדין שאין אדם מקבל רק כפי מעשיו ובעולם הבא נהג שם הויה כיון ששם על לא יאמרו ברוך דין האמת כיון שהכל יהיה רחמים וכמו שכתוב בעת ההיא יבוקש את עון יהודה ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאה כי אסלח לאשר אשאר ועין בכ"ז בספר דעת תבונות בתחלתו אמנם בעולם הזה שפיר שולט הקו של דין האמת א"כ מדכירנן שם אדנות ולא שם הוי'